

Îl cunosc pe tatăl meu (1960)

I

EU SUNT

"Tatăl Meu este cel pe care oamenii îl numesc Dumnezeu, dar Eu cunosc pe Tatăl Meu, iar oamenii nu cunosc pe Dumnezeul lor." Tatăl Meu și Tatăl vostru sunt Unul. "Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeu nostru este un singur Domn." "Eu și Tatăl meu suntem Una".

Un singur Tată ne-a făcut pe toți să trăim, să ne mișcăm și să avem ființa noastră în El, Cel Unic. Cine este atunci acest UNUL pe care îl avem în comun? Singurul și unicul lucru pe care toți oamenii îl au în comun este acesta: toți oamenii știu că sunt. Această afirmație că suntem, această conștientizare, este Tatăl nostru.

Nu există niciun loc în care omul să poată merge și să nu știe că este. "Dacă aș lua aripile dimineții și aș zbura până la marginile pământului, Tu ești acolo", știi că Eu Sunt.

"Dacă îmi fac patul în iad" - știi că EU SUNT. Chiar dacă voi suferi de amnezie și îmi voi uita complet identitatea umană, voi ști în continuare că EU SUNT. Este imposibil pentru om să știe că nu este. Poți să spui că nu SUNT asta, dar nu poți spune că nu SUNT, pentru că însăși cunoașterea ta este o declarație că ești.

Așadar, indiferent dacă pretinzi că ești sau nu ești, tu pretinzi de fapt că ești. Astfel, omul spune vreodată EU SUNT. Această cunoaștere că suntem, această conștientizare, este Dumnezeu Tatăl. În momentul în care această conștiință necondiționată devine condiționată prin faptul că pretinde că este asta sau cealaltă, are loc o diferențiere în această conștiință fără formă, iar

Tatăl nostru impersonal (Sinele nostru real) devine personificat ca fiind ceea ce am conceput noi înșine a fi.

Această prezență impersonală care suntem noi poate fi asemănată cu spațiul, deoarece spațiul, deși fără formă, dă formă tuturor lucrurilor. Dacă spațiul fără formă ar fi extras din cartea pe care o citiți, din corpul pe care îl purtați, din pământul pe care stați, toate ar dispărea.

Conștiința, deși lipsită de formă, dă formă a ceea ce este conștientă că este, dar în momentul în care îndepărtezi realitatea ta fără formă sau conștiința ta de concepția ta despre tine însuși (forma pe care o porți), această concepție dispăre. O concepție rămâne o realitate formată doar atâta timp cât realitatea invizibilă o poartă.

"Tatăl Meu este Duh (fără formă) și cei care I se închină trebuie să I se închine în Duh și în Adevăr." "Eu și Tatăl meu suntem una. "Conștiința mea de a fi este Tatăl fără formă, care dă formă a ceea ce eu sunt conștient că sunt și, astfel, își pierde prezența sa fără formă și fără nume, în forma și natura concepției sale despre sine.

Așa cum apa își pierde identitatea atunci când este amestecată cu lucruri și totuși rămâne nealterată atunci când este extrasă prin distilare, tot așa și conștiința - nimic - se pierde pe sine în lucruri - concepții despre sine - și rămâne sinele său imaculat prin distilare spirituală. Ești distilat sau extras spiritual din concepția ta despre tine însuși atunci când încetezi să te identifici cu ea.

Acum că l-ați găsit pe acesta ca fiind Tatăl vostru, Eternul Acum, EU SUNT, nu vă întoarceți la starea de risipitor pentru a cerși firimiturile vieții. Amintiți-vă de Tatăl vostru, de ACUM, singura realitate.

Revendică-te pe tine însuși acum, în acest moment, pentru a fi ceea ce dorești să fii și, indiferent de ceea ce revendici, Tatăl tău, conștiința care este

Acum, ți-o va da devenind lucrul revendicat, dar trebuie să i-o ceri în acest mod.

Fiți conștienți că sunteți ceea ce cereți. Nu-l mai căutați pe Tatăl vostru în timp și spațiu, Căci Tatăl vostru este conștiința care este acum. "Eu și Tatăl meu suntem una, dar Tatăl meu este mai mare decât mine." Conștiința mea și ceea ce sunt conștient de a fi sunt una, dar eu sunt mai mare decât ceea ce sunt conștient de a fi. Cel care concepe va fi întotdeauna mai mare decât concepția sa. Tatăl (Conștiința) este mai mare decât FIUL său (concepția despre sine).

Acum ți s-au deschis ochii. Tatăl vostru, Dumnezeu Atotputernic, v-a fost revelat ca fiind conștiința voastră de a fi.

II

VIN CU O SABIE

Înainte de a putea intra în acea pace care întrece orice înțelegere, trebuie mai întâi să fiți uciși de toate iluziile care vă înrobesc acum, iluziile diviziunilor.

Dacă vă identificați cu rasa, credința sau culoarea și auziți că ceea ce vă identificați este criticat și condamnat, veți fi automat rănit de aceste critici. Fiecare atașament este o bară în închisoarea pe care v-ați creat-o singuri. Singura ta scăpare constă în neatașament. Trebuie să părăsești totul și să mă urmezi. În Hristos nu există nici grec, nici evreu, nici rob, nici liber.

Atașamentele tale actuale sunt înrădăcinate în tine din cauza concepției tale actuale despre tine însuși. Concepția ta despre tine însuși este tija de măsură cu care măsoară lumea.

Toate lucrurile sunt judecate în raport cu concepția ta actuală despre tine însuși. Concepția pe care fiecare om o are despre sine este o notă vibrantă în Simfonia cosmică, notă care determină automat valoarea tuturor notelor în raport cu ea însăși.

Schimbă-ți concepția despre tine însuși. Revalorificăți-vă și vă veți schimba automat lumea. Omul a jucat întotdeauna un joc perdant, încercând să-și schimbe lumea, în timp ce el însuși a rămas cu valorile sau concepțiile sale actuale despre sine.

Isus a descoperit această lege. Așa că, în loc să schimbe oamenii, s-a schimbat pe sine însuși. El a spus: "Și acum mă sfințesc pe mine însumi, pentru ca și ei să fie sfințiți prin adevăr. " El s-a descoperit pe sine însuși ca fiind adevărul a tot ceea ce vedea că este lumea lui.

Adevărul este sabia care ucide totul în afară de el însuși, iar EU SUNT (conștiința voastră) este adevărul. Prin urmare, a fi identificat cu orice altceva în afară de ființă înseamnă a fi înrobitor sau limitat de ceea cu care ești identificat.

În mod etern, obiectualizezi ceea ce ești conștient că ești, așa că te miști pentru totdeauna într-o lume care este personificarea perfectă a ceea ce știi că ești.

"Pentru cei curați, toate lucrurile sunt pure." Acesta este un mare obstacol pentru cei care condamnă în mod constant lumea. "Prin urmare, nu există nicio condamnare pentru cei care sunt în Hristos Isus".

Se consemnează că mulțimile L-au părăsit pe Isus atunci când El a dezvăluit lucrarea legii prin aceste cuvinte: "Nimeni nu vine la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl din Mine". Și- "Eu și Tatăl meu suntem una".

Ei nu puteau crede că ei erau cauza a tot ceea ce vedeau că este lumea lor. După mii de ani, aceasta este încă marea piatră de poticnire pentru toți cei care văd lumea ca pe ceva ce trebuie schimbat pe dinafară.

Tu și concepția ta despre tine însuși sunteți una. Concepția ta despre tine însuși este imaginea pe care ți-ai făcut-o despre Tatăl tău. Această imagine modelează lumea ta după chipul tău, fie că este bună, rea sau indiferentă. Tatăl tău este conștiința ta, care te limitează la ceea ce ești conștient că ești. Dacă vrei să-ți schimbi lumea, fă-o în adevăr, știind că tu însuși ești tot ceea

ce vezi că este lumea. Nu ești ceea ce ești din cauza a ceva din lume, dimpotrivă, Lumea este ceea ce este din cauza a ceea ce ești tu; CE fiind măsura sau valoarea pe care ți-ai dat-o tu însuți. Pe scurt, concepția ta despre tine însuți este matrița pe care o folosește cel care te concepe (adevăratul tău Sine) pentru a-ți poposi lumea. Începeți să transformați lumea afirmându-vă ca fiind ceea ce doriți să vedeți exprimat în lume. Urmați exemplul lui Iisus, care s-a făcut una cu Dumnezeu și a considerat că nu este ciudat sau tâlhăresc să facă lucrarea lui Dumnezeu.

Libertatea nu se câștigă prin sudoarea frunții. Nu vă mai luptați cu lumea, ea este doar un reflector. Iacov a fost eliberat doar în măsura în care a dat drumul la ceea ce se lupta cu el. La fel, vei fi liber doar în măsura în care îi vei urma exemplul și vei dezlega problema ta prin faptul că nu te vei identifica cu ea. Căci ceea ce este legat în Cer (Conștiința) este legat pe pământ și ceea ce este dezlegat în Cer este dezlegat pe pământ. "Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va elibera". "EU SUNT adevărul." Deci, în realitate, a te cunoaște pe tine însuți cel condiționat, înseamnă a te elibera de ceea ce, în orbirea ta, credeai că ești. Lasă totul și fii doar EU.

III

PIATRA DE TEMELIE

"Căutați Împărăția Cerurilor și toate lucrurile vi se vor adăuga". Găsiți cauza lucrurilor și ați găsit secretul creației. Ați auzit spunându-se că "La început Dumnezeu a creat cerul și pământul", că "toate lucrurile au fost făcute prin El; și fără El nu s-a făcut nimic din ceea ce s-a făcut". Nimeni nu pune la îndoială adevărul acestei afirmații, dar ceea ce se dorește să se știe este- "cine este Dumnezeu și unde se află Dumnezeu?". Ca răspuns la întrebarea "cine", ți se spune: "Eu sunt Dumnezeu, Eu sunt Domnul, Eu sunt cel care m-a trimis pe mine (omul Moise) la voi". În ceea ce privește locația lui Dumnezeu, vi se spune: "Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru". Aceste două

răspunsuri îl identifică pe Dumnezeu ca fiind conștiința ta de a fi și îl localizează acolo unde tu ești conștient de a fi. A fi conștient de a fi înseamnă a declara în tăcere: "EU SUNT". În timp ce citești această pagină, ești conștient de a fi. Această conștiință, această conștiință a ființei, este Dumnezeu creatorul. Conștiința este acel adânc fără formă în care toate lucrurile trăiesc, se mișcă și își au ființa și în afara căruia lucrurile nu au realitate. Acesta este secretul afirmației: "Înainte ca Avraam să fie, EU SUNT, înainte ca lumea să fie, EU SUNT și când toate lucrurile vor înceta să mai fie, EU SUNT".

Conștiința de a fi precede toate concepțiile despre sine și rămâne sinele său fără formă atunci când toate concepțiile sale încetează să mai fie. Creatorul trebuie să preceadă creația, așa cum cel care concepe precede concepțiile sale. Creația începe și se termină în Creator. Conștiința este secretul tuturor manifestărilor. Fiecare creație trece prin trei etape în desfășurarea sa, conceperea, răstignirea și învierea. Ideile, dorințele, ambițiile, toate sunt concepții care se mișcă în interiorul ființei nemișcate, EU SUNT. Conștiința este Tatăl și toate concepțiile despre sine sunt copii care dau mărturie despre Tatăl lor. Prin urmare, "Eu și Tatăl meu suntem una, dar Tatăl meu este mai mare decât mine", conceptorul și concepția sunt una, dar conceptorul este mai mare decât concepția sa.

Conștiința este necondiționată. A fi conștient de a fi ceva sau cineva înseamnă a condiționa necondiționat. Ceea ce este definit este mai puțin decât cel care îl definește. Conștiința de a fi este Dumnezeu Atotputernic, Tatăl Veșnic, pe umerii căruia se află guvernarea lumii. Conștiința susține și dirijează toate lucrurile pe care este conștientă de a fi. Conștiința de a fi este pântecul etern care se fecundează pe sine prin intermediul dorinței. A fi conștient de un impuls sau de o dorință înseamnă a fi conceput. A crede, simțindu-te pe tine însuți (The Formless) ca fiind lucrul dorit, înseamnă a fi răstignit pe forma lucrului simțit. A continua să crezi, simțind că tu ești acum lucrul dorit până când toate îndoielile încetează și se naște o convingere

profundă că așa este, înseamnă a fi înviat sau ridicat vizibil în exprimarea naturii lucrului simțit.

Chiar în acest moment înviați sau exprimați ceea ce sunteți conștienți că sunteți. "EU SUNT învierea și viața. "EU SUNT acum, înfățișând în lumea din jurul meu, ca o realitate vie, ceea ce acum sunt conștient că SUNT - și voi continua să fac acest lucru până când îmi voi schimba concepția despre mine însumi. Așadar, răspunsul vostru în conștiință la eterna întrebare: CINE SUNT EU, va determina lumea voastră și fiecare expresie a acesteia. Începeți acum să realizați că EU SUNT este Domnul Dumnezeu Atotputernic și că în afară de MINE (conștiința voastră) nu există alt Dumnezeu. Nu EU, John Doe este Dumnezeu, ci EU SUNT, conștiința de a fi, este Dumnezeu. John Doe este doar limitarea sau concepția sa actuală despre sine. Eu sunt nelimitatul care se exprimă prin concepția limitată despre mine însumi. Pentru a schimba expresia, schimbați concepția despre voi înșivă, dar faceți-o în adevăr, nu în cuvinte. Adică îndepărtează-ți complet atenția de la limitarea ta actuală și plasează-o pe noua concepție, până când conștiința, adevărata ta ființă, se pierde în credința sau convingerea că EU SUNT cel ce SUNT.

Aceasta este îmbrăcarea sau renașterea sinelui tău fără formă și fără nume. Adevăratul tău sine este un sine pe care nimeni nu-l vede și care nu se vede pe sine, ci vede doar concepția sa despre sine. La început, acum, în acest moment, ideea sau dorința înoată în conștiința ta căutând întruchipare. Înainte ca dorința să poată fi realizată sau înviată, ea trebuie să devină mai întâi o cruce sau un punct fix pe care conștiința este bătută în cuie. Conștiința este singura realitate vie, singura putere de înviere. Așadar, pentru a da viață dorinței mele, trebuie ca în conștiință să devin conștient de faptul că sunt lucrul dorit. "Să fie un firmament în mijlocul apelor. " În mijlocul apelor sau al conștiinței fără formă, să existe o fermitate sau convingerea că EU SUNT lucrul dorit. Continuați să stați pe această convingere sau cruce și, în moduri necunoscute vouă ca oameni, veți realiza sau învia dorința voastră. Viața sau conștiința are căi pe care omul (concepția) nu le cunoaște, căile sale sunt

dincolo de a fi descoperite. Concepția actuală a vieții despre ea însăși ca om este o mască pe care o poartă. În interiorul acestei ființe pe care crezi că o ești, se află sinele tău fără nume, EU SUNT.

Fundamentul oricărei expresii este conștiința, iar alte fundamente nu poate pune nimeni. Oricât de mult ar încerca, omul nu poate găsi o altă cauză a manifestării decât Dumnezeu, conștiința sa de a fi. Omul crede că a găsit cauza bolilor în germenii; cauza războiului în ideologiile politice conflictuale și în lăcomie. Toate aceste descoperiri ale omului, catalogate ca fiind esența înțelepciunii, sunt o nebunie în ochii lui Dumnezeu. Există o singură putere, iar această putere este Dumnezeu (Conștiința). Ea ucide, ea face să trăiască, ea rănește, ea vindecă, ea face toate lucrurile bune, rele sau indiferente.

Un prizonier trebuie să aibă un temnicer, un sclav un stăpân. O națiune care se simte întemnițată va crea automat un dictator. Nu poți elimina un tiran distrugându-l, așa cum nu poți elimina reflexia ta distrugând oglinda.

Conștiința unei națiuni îi produce conducătorii. Ceea ce este valabil pentru o națiune este valabil și pentru un individ, căci națiunile sunt alcătuite din indivizi. Omul se mișcă într-o lume care nu este nici mai mult nici mai puțin decât conștiința sa obiectivată. Neștiind acest lucru, el se războiește cu reflexiile sale, în timp ce menține în viață lumina și imaginile care aruncă reflexiile. "Eu sunt lumina lumii". EU SUNT (conștiința este lumina.) Ceea ce sunt conștient că sunt (concepția mea despre mine însumi), cum ar fi: sunt bogat, sunt sănătos, sunt liber - sunt imaginile.

Lumea este oglinda care mărește tot ceea ce EU SUNT conștient că sunt. Nu mai încercați să schimbați lumea, ea este doar o oglindă care vă spune cine sunteți.

Omul care este conștient că este liber sau încarcerat exprimă ceea ce este conștient că este. **Nu mă interesează care a fost diagnosticată de oameni ca fiind problema ta. O problemă ar putea avea o istorie de veacuri**

întregi, totuși știu că va dispărea într-o clipită, dacă veți urma cu fidelitate această instrucțiune.

Puneți-vă această întrebare simplă. Cum m-aș simți dacă aș fi liber? În momentul în care vă puneți sincer această întrebare, răspunsul vine. Nimeni nu poate spune altuia cum s-ar simți dacă dorința lui s-ar realiza brusc. Dar fiecare ar ști cum s-ar simți el însuși, pentru că acest sentiment ar fi automat.

Sentimentul sau fiorul care vine ca răspuns la întrebarea de sine este starea de conștiință a Tatălui sau Piatra de temelie, din care va ieși ceea ce se simte. Cum se va întruchipa acest sentiment nimeni nu știe, dar o va face, deoarece Tatăl (conștiința) are căi pe care nimeni nu le cunoaște.

Faceți ca noul sentiment să fie natural, purtându-l. Toate lucrurile își exprimă natura, așa că trebuie să purtați acest sentiment până când devine natura voastră. Poate dura o clipă sau un an, depinde numai de tine. În momentul în care toate îndoielile dispar și simțiți că EU SUNT acest lucru, începeți să dați roadele naturii lucrului pe care vă simțiți a fi. Atunci când o persoană cumpără o pălărie sau o pereche de pantofi noi, crede că toată lumea știe că sunt noi. Se simte nefiresc cu ele pe el până când le poartă suficient de mult timp pentru a le face naturale. Același lucru este valabil și pentru purtarea noii stări de conștiință.

Când îți pui întrebarea: "Cum m-aș simți dacă dorința mea s-ar realiza în acest moment?" - răspunsul automat este atât de nou, încât simțiți că nu este al vostru, că nu este adevărat. Prin urmare, îndepărtezi instantaneu această nouă stare de conștiință și te întorci imediat la problema ta, pentru că este mai natural. Neștiind că conștiința se exteriorizează mereu în condițiile din jurul tău - tu, asemenea soției lui Lot, privești înapoi la problema ta și te lași din nou hipnotizat de naturalețea ei. Nu auziți cuvintele lui Isus (mântuirea)? "Lăsați totul și urmați-mă - lăsați-i pe cei morți să-și îngroape morții". S-ar putea ca problema ta să te fi hipnotizat atât de mult de aparenta sa realitate și

naturaletę, încât ți-e greu să porți noul sentiment, sau conștiința salvatorului tău, dar trebuie să o porți dacă vrei să ai rezultate. Piatra (Conștiința) pe care constructorii au respins-o (nu au vrut să o poarte) este Piatra din capul unghiului și alte temelii nu poate pune nimeni.

IV

EXPRESIA I'M-PRESSION

Fiecare impresie trebuie să devină afirmația a ceea ce va fi. A spune că voi fi măreț sau că voi fi liber este o mărturisire că nu sunt măreț și că nu sunt liber. A te vedea pe tine însuți devenind ceva înseamnă să știi că eu nu sunt acel lucru. A fi Impresionat- înseamnă a fi Eu sunt-primat - persoana întâi, timpul prezent. Toate expresiile sunt rezultatul impresiilor I'm-primite. Doar în măsura în care pot afirma că sunt ceea ce doresc să fiu voi exprima astfel de afirmații. Fie ca toate dorințele tale să fie impresii a ceea ce este, nu a ceea ce urmează să fie. Pentru că I'm (conștiința voastră) este Dumnezeu, iar Dumnezeu este plinătatea tuturor, Eternul ACUM - EU SUNT - I'm.

Semnele urmează, nu precedă. Nu veți vedea niciodată semnele a ceea ce este. Nu vă gândiți la ziua de mâine, pentru că ziua de mâine este expresia impresiilor voastre de astăzi. "Acum este timpul acceptat.

Împărăția Cerurilor este aproape." Isus (mântuirea) a spus: "Eu sunt cu voi în toate zilele". Conștiința voastră este salvatorul care este cu voi întotdeauna. Dar, dacă îl negați, el vă va nega și pe voi. Îl negați pretinzând că va apărea, așa cum fac milioane de oameni astăzi când pretind că mântuirea va veni, ceea ce este echivalent cu a spune: "Noi nu suntem salvați. " Trebuie să încetezi să mai aștepti ca salvatorul tău să apară și să pretinzi că ești mântuit acum, iar semnele afirmațiilor tale vor urma.

Când văduva a fost întrebată: "Ce avea în casa ei?" A fost o recunoaștere de substanță, Acum, în cererea ei de trei picături de ulei, nu măsuri goale. Trei picături devin un izvor dacă sunt revendicate. Căci conștiința ta amplifică tot ceea ce este conștient că este. A pretinde că voi avea ulei (Bucuria)

Înseamnă a mărturisi că am măsuri goale, care conștientizate de lipsă, vor produce lipsă. Dumnezeu, conștiința voastră, nu face deosebire și nu poate exprima decât ceea ce îi este imprimat. Orice dorință a ta este determinată de nevoia ta. Dorințele sunt automate. Știind că ești conștient de dorință și că conștiința ta este Dumnezeu, Ar trebui să privești fiecare dorință ca pe cuvintele rostite de Dumnezeu, care îți vorbește despre ceea ce este.

"Întoarceți-vă de la vederea omului a cărui suflare este în nări, "Căci el își vede dorința ca pe ceea ce nu este. Noi vom fi întotdeauna ceea ce suntem (conștienți)- așa că nu mai pretindeți niciodată: Eu voi fi acela. Fie ca toate pretențiile de acum înainte să fie - "EU SUNT ceea ce SUNT".

"Înainte ca ei să întrebe am răspuns. "Înainte de a avea timp să te gândești, soluția problemei tale ți-a fost dată sub forma dorinței tale. Orbii, șchiopii, șchiopii, cei care se opresc, toți își doresc în mod automat eliberarea de limitări. Omul este atât de școlit în credința că dorințele sale sunt lucruri pentru care trebuie să se lupte, încât, în ignoranța sa, îl refuză pe salvatorul său care bate constant la ușa conștiinței (EU SUNT Ușa) pentru a fi lăsat să intre. Oare dorința ta, dacă ar fi realizată, nu te-ar salva de problema ta? Să-l lași pe salvatorul tău să intre este cel mai ușor lucru din lume. Lucrurile trebuie să fie, pentru a fi lăsate să intre. Sunteți conștienți de o dorință, prin urmare, dorința este ceva de care sunteți conștienți acum. Dorința ta, deși invizibilă, trebuie să fie afirmată de tine pentru a fi ceva real. "Dumnezeu numește lucrurile care nu sunt (nu se văd) ca și cum ar fi". Afirmarea Eu Sunt El (lucrul dorit) îl lasă pe salvatorul tău să intre.

Fiecare dorință este bătaia salvatorului la ușă. Această bătaie, fiecare om o aude. Omul îi deschide ușa de intrare atunci când afirmă - EU SUNT EL. Ai grijă să îl lași pe salvatorul tău să intre, lăsând lucrul

dorită se apasă asupra ta, până când vei fi impresionat de noutatea Mântuitorului tău și vei rosti strigătul de victorie: "S-a sfârșit".

V

CEL CARE ARE

"Căci celui ce are, i se va da, iar celui ce nu are, i se va lua chiar și ceea ce are." Deși mulți privesc această afirmație ca fiind cea mai crudă și nedreaptă dintre zicerile atribuite lui Iisus - creând, așa cum a făcut-o în întreaga lume, numeroasele remarci populare, cum ar fi: "bogații se îmbogățesc, iar săracii se aleg cu copiii"; "cel care are primește" etc. -, ea rămâne totuși o lege extrem de dreaptă și miloasă, bazată pe un principiu neschimbător.

Dumnezeu nu face deosebire între persoane. Dumnezeu, așa cum am descoperit, este acea conștiință necondiționată care dă fiecăruia și tuturor ceea ce ei sunt conștienți că sunt. A fi conștient de a fi sau de a avea ceva înseamnă a fi sau a avea ceea ce ești conștient că ești. Pe acest principiu neschimbător se sprijină toate lucrurile. Este imposibil ca ceva să fie altceva decât ceea ce este conștient de a fi. "Celui care are (Ceea ce este conștient de a fi) i se va da" - bun, rău sau indiferent. Nu contează ce anume este ceea ce ești conștient de a fi, vei primi apăsat, zdruncinat și călcat în picioare, tot ceea ce ești conștient de a fi. În conformitate cu aceeași lege neschimbătoare, "Celui care nu are, i se va lua și i se va adăuga celui care are". Așadar, cei bogați devin mai bogați, iar cei săraci mai săraci. Da, cel care are primește.

Nu poți exprima ceea ce nu ești conștient că ești. Nu poți servi doi stăpâni. Stăpânul tău este întotdeauna acea stare de conștiință cu care te identifici. Prin urmare, ceea ce nu este în conștiință este luat din ea- (pentru că nu a făcut niciodată parte din ea) și adăugat la acea conștiință care este conștientă de ea. Toate lucrurile gravitează în jurul acelei conștiințe cu care sunt în acord și, la fel, toate lucrurile se desprind de acea conștiință cu care nu sunt în acord. Așadar, în loc să vă alăturați corului celor care nu au și care insistă să-i distrugă pe cei care au, recunoașteți această lege neschimbătoare a expresiei și afirmați în mod conștient că sunteți ceea ce ați decis să fiți. După ce decizia

ta este luată și revendicarea ta conștientă este stabilită, continuă în încrederea ta până când îți vei primi recompensa. Căci, așa cum ziua urmează nopții, veți primi ceea ce ați revendicat în mod conștient pentru voi înșivă.

Astfel, ceea ce pentru lumea ortodoxă adormită este o lege crudă și nedreaptă, devine pentru cei iluminați, cea mai miloasă și mai dreaptă afirmație a adevărului. "Eu nu am venit să distrug, ci să împlinesc".

Știind că Dumnezeu nu distruge nimic, ai grijă ca tu să fii asta, pretinde-te a fi ceea ce vrei ca el să umple - să te umple. Nimic nu este distrus. Toate sunt împlinite.

VI

CIRCUMCIZIA

Circumcizia este operația care înlătură vălul care ascunde capul creației. Actul fizic nu are nimic de-a face cu actul spiritual.

Întreaga lume ar putea fi circumcisă fizic și totuși să rămână necurată și să rămână conducători orbi ai orbilor. Cei circumciși spiritual au avut vălul întunericului îndepărtat și se cunosc pe ei înșiși ca fiind Hristos, lumina Lumii.

Permiteți-mi să fac acum operația spirituală asupra dumneavoastră, cititorul. Acest act se realizează în a opta zi după naștere. Opt, pentru că opt este cifra care nu are nici început, nici sfârșit. În plus, anticii simbolizau cifra opt ca pe o incintă sau un văl, în interiorul și în spatele căruia se afla îngropat misterul creației. Astfel, secretul operației din a opta zi este în concordanță cu natura actului, care act, este acela de a dezvălui capul etern al creației; acel ceva neschimbător în care toate lucrurile încep și se sfârșesc, și care rămâne sinele său etern atunci când toate lucrurile încetează să mai fie. **Acest ceva misterios este conștiința voastră de a fi. În acest moment sunteți conștienți de a fi, dar sunteți conștienți de a fi cineva. Acest cineva este**

vălul care ascunde ființa pe care o sunteți cu adevărat. Mai întâi ești conștient de a fi, Apoi ești conștient de a fi om. După ce vălul de om este așezat pe sinele tău fără chip, devii conștient că ești membru al unei anumite rase, națiuni, familii, credințe etc. Vălul care trebuie ridicat în circumcizia spirituală este vălul de om, dar înainte de a face acest lucru, trebuie să tai aderențele de rasă, națiune, familie și așa mai departe.

"În Hristos nu mai este nici grec, nici iudeu, nici rob, nici liber, nici bărbat, nici femeie. "Trebuie să lăsați tatăl, mama, fratele și fratele și să mă urmați. Pentru a realiza acest lucru trebuie să încetezi să te identifici cu aceste diviziuni, Devenind indiferent la astfel de pretenții. Indiferența este cuțitul care taie. Sentimentul este legătura care leagă. Când vei putea privi omul ca pe o mare frăție, fără distincție de rasă, credință sau culoare, Atunci vei ști că ai rupt aceste aderențe. Cu aceste legături tăiate, tot ceea ce vă separă acum de adevărata voastră ființă este credința că sunteți om.

Pentru a îndepărta acest ultim vâl, trebuie să renunți la concepția ta despre tine însuși ca om, cunoscându-te doar ca fiind. În locul conștiinței de -Eu sunt om, să existe doar Eu sunt - Conștiința fără față, fără formă. Atunci, dezvelit și treaz, vei declara și vei ști că EU SUNT este Dumnezeu și că în afară de mine, această conștiință, nu există Dumnezeu. Acest mister este relatat în povestea biblică a lui Iisus spălând picioarele discipolilor săi. Se consemnează că Iisus și-a dat la o parte hainele, a luat un prosop și s-a încins. Apoi, după ce a spălat picioarele ucenicilor săi, le-a șters cu prosopul cu care era încins. Petru a protestat și i s-a spus că, dacă nu i se spală picioarele, nu va avea parte de Iisus. Petru a răspuns: "Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul meu. " Iisus i-a răspuns: "Cel spălat nu mai are nevoie decât să se spele pe picioare, ci este curat până la capăt". Bunul simț i-ar spune cititorului că un om nu este curat peste tot doar pentru că are picioarele spălate. Așa că ar trebui fie să renunțe la această poveste, fie să caute sensul ei ascuns. Fiecare poveste din Biblie este o dramă psihologică care se petrece în conștiința omului și aceasta nu face excepție.

Această spălare a picioarelor ucenicilor este povestea mistică a circumciziei spirituale sau a dezvăluirii tainelor Domnului.

Isus este numit Domnul. Vi se spune că numele Domnului este EU SUNT-Je Suis. Eu sunt Domnul, acesta este numele meu. "Isaia42.8: Isus este încins cu un ștergar, de aceea secretele Lui sunt ascunse. Isus sau Domnul simbolizează conștiința ta de a fi, ale cărei secrete sunt ascunse de prosop (conștiința omului). Picioarul simbolizează înțelegerea (Umblați pe urmele lui - înțelegerea), care trebuie să fie spălată de Domnul - conștiința - de toate credințele sau concepțiile umane despre sine. Pe măsură ce prosopul este îndepărtat pentru a usca picioarele sunt dezvăluite tainele Domnului.

Pe scurt, înlăturarea credinței că ești om dezvăluie conștiința ta ca fiind capul creației. Omul este preputul care ascunde capul creației. EU SUNT stăpânul ascuns de vălul omului.

VII

RĂSTIGNIREA ȘI ÎNVIEREA

Evenimentele răstignirii și învierii sunt atât de strâns legate între ele încât trebuie explicate împreună, deoarece unul îl determină pe celălalt. Acest mister este simbolizat pe pământ în ritualurile de Vinerea Mare și Paște. Ați observat că aceste zile nu sunt fixe, ci se schimbă de la an la an. Ele cad oriunde între ultima săptămână din martie și ultima săptămână din aprilie. Ziua este stabilită în acest mod. Prima duminică după luna plină în Berbec este sărbătorită ca Paște. Berbecul începe în a 21-a zi a lunii martie și marchează începutul primăverii. Această dată mobilă ar trebui să îi spună celui care observă să caute o altă interpretare, alta decât cea care i-a fost dată.

Văzut de pe Pământ, Soarele, în trecerea sa nordică, apare în primăvara anului pentru a traversa linia imaginară pe care omul o numește ecuator. Astfel, se spune, de către mistici, că este crucificat sau răstignit pentru ca

omul să trăiască. Ei au observat că imediat după ce acest eveniment a avut loc, toată natura a început să se ridice sau să învie din somnul lung al iernii, de aceea au ajuns la concluzia că această tulburare a naturii în acest anotimp al anului se datorează direct acestei traversări. Astfel, ei credeau că Fiul trebuie să-și fi vărsat sângele la Paște. Dacă aceste date ar fi marcat moartea și învierea lui Iisus, ele ar fi fost fixate ca toate celelalte evenimente istorice, dar nu este așa. Totuși, aceste date simbolizează moartea și învierea Domnului, dar acest Domn este conștiința ființei tale. Este consemnat faptul că El Și-a dat viața pentru ca voi să trăiți - "Eu am venit ca să aveți viață și să o aveți din belșug".

Deoarece primăvara este perioada anului în care milioanele de semințe, care toată iarna au stat îngropate în pământ, devin brusc vizibile pentru ca omul să poată trăi și pentru că drama mistică a răstignirii și învierii este de natura acestei schimbări anuale, ea este sărbătorită în acest anotimp al primăverii, dar, de fapt, ea are loc în fiecare moment al anului. Ființa care este răstignită este conștiința noastră de a fi. Crucea este concepția ta despre tine însuși. Învierea este ridicarea în vizibilitate a acestei concepții despre tine însuși. Departate de a fi o zi de doliu, Vinerea Mare ar trebui să fie o zi de bucurie, pentru că nu poate exista înviere fără răstignire. Ceea ce trebuie înviat în cazul tău este ceea ce îți dorești să fii. Pentru a face acest lucru, trebuie să simți că tu însuși ești lucrul dorit. Trebuie să simți că EU SUNT acela, căci EU SUNT învierea și viața. Da, EU SUNT (conștiința ta de a fi) este puterea care învie și dă viață la ceea ce tu ești conștient că ești.

Doi trebuie să se pună de acord să atingă orice și eu o voi stabili pe pământ. Cei doi care se pun de acord sunt Tu (conștiința ta) și lucrul dorit (ceea ce ai decis să fie, prin conștientizarea lui). Când acest acord este atins, răstignirea este finalizată. Cei doi s-au încrucișat sau s-au încrucișat unul pe celălalt. EU SUNT și acel (lucrul dorit) s-au unit. EU SUNT acum bătut în cuie pe forma acelui lucru.

Cuiul care te leagă de cruce este cuiul sentimentului. Căsătoria mistică este acum consumată, iar rezultatul va fi nașterea unui copil sau învierea unui fiu care dă mărturie despre Tatăl său.

Conștiința este legată de ceea ce este conștient că este. Lumea de expresie este copilul care confirmă această uniune. În ziua în care vei înceta să mai fii conștient de a fi ceea ce ești acum conștient că ești, în acea zi copilul sau expresia ta va muri și se va întoarce în sânul tatălui său, conștiința fără chip și fără formă. Toate expresiile sunt rezultatul unor astfel de căsătorii mistice. Așadar, preoții au dreptate când spun că toate căsătoriile adevărate sunt făcute în Cer și nu pot fi dizolvate decât în Cer. Dar permiteți-mi să clarific această afirmație spunându-vă că Raiul nu este o localitate, ci o stare de conștiință. Împărăția Cerurilor se află în interiorul vostru. În Rai (conștiință), Dumnezeu este atins de ceea ce este conștient că este. "Cine M-a atins? Pentru că eu percep că virtutea a ieșit din mine." În momentul în care are loc această atingere (simțire), are loc o ieșire sau o ieșire din mine în vizibilitate, care are loc.

În ziua în care omul simte că SUNT liber, sunt bogat, sunt puternic, Dumnezeu (EU SUNT) este atins de aceste calități sau virtuți, iar rezultatele acestei atingeri se vor vedea în nașterea sau învierea calităților simțite. Căci omul trebuie să aibă o confirmare vizibilă a tot ceea ce este conștient că este. Acum veți ști de ce omul sau manifestarea este întotdeauna făcută după chipul lui Dumnezeu.

Conștiința ta imaginează și extrapolează tot ceea ce ești conștient că ești. "Eu sunt Domnul și în afară de Mine nu există alt Dumnezeu." EU SUNT învierea și Viața!

VIII

NICI UN ALT DUMNEZEU

"Să nu ai un alt Dumnezeu în afară de Mine." Atâta timp cât omul va crede în puteri în afara sa, se va lipsi de ființa pe care o este. Orice credință în puteri în afară de tine însuți, fie că este bună sau rea, va deveni matrița imaginilor cioplite la care te vei închina.

Credința în puterea medicamentelor de a vindeca, a dietelor de a întări, a banilor de a securiza, sunt valorile sau schimbătorii de bani care trebuie dați afară din Templu. "Voi sunteți Templul Dumnezeului cel viu" - un Templu făcut fără mâini.

Este scris: "Casa Mea va fi numită de toate neamurile casă de rugăciune, dar voi ați făcut din ea o peșteră de hoți."

Credințele tale în puterea lucrurilor sunt hoții care te jefuiesc. Există o singură putere, un singur Mântuitor - EU SUNT EL. Credința voastră în lucru și nu lucrul în sine este cea care vă ajută. Prin urmare, încetați să mai transferați puterea pe care o aveți asupra lucrurilor din jurul vostru. Revendică-te pe tine însuți ca fiind puterea pe care, în ignoranța ta, ai dat-o altcuiva.

Este mai ușor pentru o cămilă, împovărată cum este cu așa-zisele comori ale vieții, să treacă prin urechea acului (o poartă mică din zidurile Ierusalimului, numită astfel din cauza îngustătății sale) decât un om bogat (omul cu păreri pline de valorile sale umane) să intre în Împărăția Cerurilor. Omul este atât de plin de valori omenești (bogația) în ceea ce privește rațiunea lucrurilor, încât nu poate, prin vălul atât de întunecat al înțelepciunii umane, să vadă că singura rațiune sau valoare a ceva, este că toate lucrurile exprimă perfect ceea ce sunt conștiente că sunt. Atunci când omul va realiza că conștiința unei calități exprimă acea calitate fără ajutorul a nimic altceva, el va deveni săracul om, prostul, care nu are nici un motiv pentru care se întâmplă altceva decât că ceea ce se întâmplă, exprimă perfect ceea ce este conștient că este. Un astfel de om a aruncat afară schimbătorii de bani sau multe valori și a stabilit acum o singură valoare-conștiință.

Domnul este în templul Său cel sfânt. Conștiința locuiește în ceea ce este conștientă că este. Omul EU SUNT - este Domnul și templul său. Știind că conștiința bogăției produce bogăție, așa cum conștiința sărăciei produce sărăcie, El îi iartă pe toți oamenii pentru că sunt ceea ce sunt. Căci toți exprimă (fără ajutorul altuia) ceea ce sunt conștienți că sunt. El știe că o schimbare de conștiință va produce o schimbare de exprimare, așa că, în loc să compătimizească cerșetorii vieții de la poarta templului, el declară: "Argint și aur nu am (pentru tine), dar ceea ce am (conștiința libertății) îți dau". Treziți darul din voi. Încetează să mai cerșești și revendică-te ca fiind ceea ce cerșeai. Fă acest lucru și vei sări și tu din lumea ta schiloadă în lumea libertății, cântând laude Domnului, EU SUNT. "Cu mult mai mare este cel care este în voi, decât cel care este în lume. " Acest strigăt al fiecăruia care își găsește conștiința de a fi ca fiind Dumnezeu.

Recunoașterea acestui fapt va curăța automat templul de hoți și tâlhari și îți va reda acea stăpânire asupra lucrurilor pe care ai pierdut-o în momentul în care ai uitat porunca: "Să nu ai alt Dumnezeu în afară de mine!".

IX

FACĂ-SE VOIA TA

"Nu voia mea, ci a Ta să se facă". Această resemnare nu este una de fatalism orb, ci este conștientizarea luminată că: "Eu nu pot face nimic de la mine însumi, Tatăl din mine face lucrarea". Când omul vrea, el încearcă să facă să apară în timp și spațiu ceva ce știe că nu există acum. El nu este conștient de ceea ce face cu adevărat. Dar, ceea ce face el de fapt este următorul lucru. El afirmă în mod conștient: "Nu posed capacitățile necesare pentru a exprima acest lucru acum, dar voi dobândi aceste capacități în timp". Pe scurt - eu nu SUNT, dar voi fi.

Omul nu-și dă seama că conștiința este Tatăl care face lucrarea, așa că încearcă să exprime ceea ce el nu este conștient că este. Astfel de lupte sunt

sortite dezamăgirii, căci numai prezentul se exprimă. Dacă nu sunt conștient de a fi ceea ce caut, nu voi găsi. Dumnezeu (conștiința ta) este substanța și plinătatea tuturor. Voința lui Dumnezeu este recunoașterea a ceea ce este, nu a ceea ce va fi. În loc să vedeți această zicală ca fiind: "Facă-se voia Ta" - vedeți-o ca fiind: "Facă-se voia Ta" (se face). Lucrările sunt terminate. Principiul prin care toate lucrurile sunt făcute vizibile este etern. Chiar dacă: "Ochii n-au văzut, urechile n-au auzit, și nici n-a intrat în inimile oamenilor: Lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce iubesc Legea".

Atunci când un sculptor privește o bucată de marmură fără formă, el vede îngropată în sinele ei fără formă, piesa sa de artă terminată. Așadar, sculptorul, în loc să își realizeze capodopera, nu face decât să o dezvăluie, îndepărtând acea parte a marmurei care îi ascunde concepția.

Același lucru este valabil și pentru dumneavoastră. În conștiința ta fără formă - EU SUNT - se află îngropat tot ceea ce vei concepe vreodată că vei fi. Recunoașterea acestui adevăr te va transforma din cea a unui muncitor necalificat, care încearcă să facă să fie așa, în cea a unui mare artist, care recunoaște că așa este.

Afirmația voastră că sunteți acum ceea ce vreți să fiți, va îndepărta vălul întunericului uman, cu ea - voi fi - și va dezvălui afirmația voastră perfectă - EU SUNT acela.

Voința lui Dumnezeu a fost exprimată în cuvintele văduvei: "Bine este". Voința omului ar fi fost: "Totul va fi bine". " A afirma că voi fi bine înseamnă a spune: "SUNT bolnav". Dumnezeu, Eternul acum, nu este batjocorit de cuvinte sau de repetiții deșarte. Dumnezeu personifică în mod continuu ceea ce este.

Astfel, resemnarea lui Isus (care s-a făcut egal cu Dumnezeu) a fost trecerea de la recunoașterea lipsei (pe care viitorul o indică cu voi fi) la recunoașterea ofertei prin afirmarea - EU SUNT acela.

Acum veți vedea înțelepciunea din cuvintele profetului când a spus: "Lăsați-i pe cei slabi să spună: EU SUNT Puternic". Ioel 3.10: Omul, în orbirea sa, nu va ține cont de sfatul profetului, așa că, el continuă să se declare slab, sărac nenorocit și toate celelalte expresii nedorite de care încearcă să se elibereze, afirmând, în mod ignorant, că va fi eliberat de ele.

Există doar o singură ușă prin care ceea ce căutați poate intra în lumea voastră. "Când spui: EU SUNT, te declari la persoana întâi, la timpul prezent. Din nou, a ști că EU SUNT, înseamnă a fi conștient de a fi conștient este singura ușă. Prin urmare, dacă nu sunteți conștienți de a fi Ceea ce căutați, căutați în zadar. Dacă judecați după aparențe, veți continua să fiți înrobiți de dovezile simțurilor voastre. Pentru a vă rupe de această vrajă hipnotică a simțurilor, vi se spune: "intrați înăuntru și închideți ușa. " Ușa simțurilor trebuie să fie bine închisă înainte ca noua ta pretenție să poată fi onorată. Această închidere a ușii simțurilor nu este atât de dificilă pe cât pare la prima vedere. Ea se face fără efort. Este imposibil să slujești doi stăpâni în același timp. stăpânul slujește în ceea ce este conștient că este. Eu sunt Domn și Stăpân în ceea ce sunt conștient că sunt.

Nu e niciun efort pentru mine să evoc sărăcia dacă sunt conștient că sunt sărac. Slujitorul meu, sărăcia, este obligat să mă urmeze (Conștiința sărăciei) atâta timp cât EU SUNT (Domnul) conștient de a fi sărac. În loc să lupți împotriva dovezilor simțurilor, pur și simplu pretinzi să fii ceea ce dorești să fii. Pe măsură ce atenția ta este plasată pe această afirmație, ușa simțurilor, se închide automat împotriva fostului tău stăpân - ceea ce erai conștient că ești. Pe măsură ce te pierzi în sentimentul de a fi acest lucru pe care acum pretinzi că este adevărat despre tine, ușile se deschid din nou (dar, după cum ai descoperit, ele nu permit decât prezentului ceea ce SUNT acum conștient că sunt - să intre) și privești lumea ta exprimând ceea ce ești conștient că ești. De aceea, să urmărim exemplul lui Iisus, care, realizând că nu putea, ca om, să facă nimic pentru a schimba imaginea prezentă a lipsei sale, a închis ușa simțurilor sale și s-a dus la Tatăl său, pentru care toate lucrurile sunt posibile. După ce a negat dovezile simțurilor sale, el a pretins că este ceea ce cu doar

o clipă înainte simțurile sale îi spuneau că nu este. Știind că conștiința își exprimă asemănarea pe pământ, el a rămas în conștiința pretinsă până când ușile (simțurile sale) s-au deschis și au confirmat Domnia Domnului. Nu uitați, EU SUNT este Stăpânul tuturor. Nu mai folosiți niciodată voința omului care pretinde că Eu voi fi. Fiți la fel de resemnați ca Isus, și pretindeți - EU SUNT acela.

X

SĂ FIE URECHI CARE AUD

"Să vă intre bine în urechi aceste cuvinte, căci Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor". Nu fiți ca aceia care au ochi și nu văd, și urechi și nu aud. Lăsați ca aceste revelații să se afunde adânc în urechile voastre. Căci după ce fiul (ideea) se va manifesta, omul cu falsele sale valori (rațiunea) va încerca să explice de ce și pentru ce se exprimă fiul și, în felul acesta, îl va sfâșia. După ce oamenii au căzut de acord că un anumit lucru este imposibil de făcut, lăsați pe cineva să realizeze acel lucru imposibil - și toți, inclusiv cei înțelepți care au spus că nu se poate face - vor începe să vă spună de ce s-a întâmplat. După ce vor fi terminat cu toții de sfâșiat haina fără cusur (cauza manifestării), ei vor fi la fel de departe de adevăr ca atunci când au proclamat că este imposibil.

Atâta timp cât omul caută cauza expresiei în alte locuri decât în cel al expresorului, el caută în zadar. De mii de ani, omului i se spune: "EU SUNT viața și lumina lumii". " Nici o manifestare nu vine la mine dacă nu o atrag eu".

Dar omul nu vrea să o creadă, preferă să creadă în cauze exterioare lui. În momentul în care ceea ce nu a fost văzut devine văzut, omul este gata

să explice cauza și scopul apariției sale. Astfel, Fiul Omului (ideile de manifestare) este în mod constant distrus de mâinile (explicația rezonabilă sau înțelepciunea) omului. Acum că conștiința ți s-a dezvoltat ca fiind cauza tuturor expresiilor, nu te întoarce în întunericul Egiptului cu numeroșii săi zei. Nu există decât un singur Dumnezeu. Singurul Dumnezeu este conștiința ta. "Și toți locuitorii pământului sunt repuși ca fiind nimic. Și El face după voia Sa în armata cerului și printre locuitorii pământului și nimeni nu-i poate opri mâna și nu-i poate spune: "Ce faci?"." Dacă întreaga lume ar fi de acord că un lucru nu poate fi făcut, iar tu ai deveni conștient de a fi ceea ce au convenit ei că nu poate fi exprimat - tu l-ai exprima. Conștiința ta nu cere niciodată permisiunea de a exprima ceea ce ești conștient că ești. Ea o face în mod natural și fără efort, în ciuda înțelepciunii oamenilor și a opoziției armatelor cerului și pământului.

"Nu salutați pe nimeni pe drum", nu este o poruncă de a fi insolent sau neprietenos, ci un avertisment de a nu recunoaște un superior și de a nu vedea în nimeni o barieră în calea exprimării voastre. Căci nimeni nu vă poate opri mâna sau pune la îndoială capacitatea voastră de a exprima ceea ce sunteți conștienți că sunteți. Nu judecați după aparențele unui lucru, căci toate sunt ca un nimic în ochii lui Dumnezeu. Când discipolii, prin judecata lor asupra aparențelor, l-au văzut pe copilul nebun, au crezut că este o problemă mai greu de rezolvat decât altele pe care le văzuseră - și astfel nu au reușit să obțină vindecarea. Judecând după aparențe, ei au uitat că toate lucrurile sunt posibile pentru Dumnezeu. Hipnotizați cum erau de realitatea aparențelor, ei nu au putut simți naturalețea sănătății mintale. Singura modalitate de a evita astfel de eșecuri este de a vă aminti în mod constant că conștiința voastră este prezența atotputernică, atotînțeleaptă, care, fără ajutor, depășește fără efort ceea ce conștientizați că este. Fiți perfect indiferenți față de dovezile simțurilor, astfel încât să puteți simți naturalețea dorinței voastre - și dorința voastră se va realiza. **Întoarceți-vă de la aparențe și simțiți naturalețea sănătății perfecte și sănătatea se va întruchipa. Dorința ta este soluția problemei tale. Pe măsură ce dorința**

este realizată, problema se dizolvă. Dorințele voastre sunt realitățile invizibile care răspund doar la poruncile lui Dumnezeu. Dumnezeu poruncește invizibilului să apară, pretinzând că el însuși este lucrul comandat. "El s-a făcut pe sine egal cu Dumnezeu și a considerat că nu este un jaf să facă lucrările lui Dumnezeu". Acum, "lăsați ca acest cuvânt să vă intre adânc în ureche" - FIȚI CONȘTIENȚI DE A FI CEEA CE VREȚI SĂ APARĂ.